

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2017/541

(2017. gada 15. marts)

par terorisma apkarošanu un ar ko aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/475/TI un groza Padomes Lēmumu 2005/671/TI

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 83. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Savienība ir dibināta uz cilvēka cieņas, brīvības, vienlīdzības un solidaritātes vispārējām vērtībām un cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu. Tā balstīta uz demokrātijas un tiesiskuma principiem, kas ir kopēji dalībvalstīm.
- (2) Terorisma akti ir viens no vissmagākajiem pārkāpumiem pret universālajām vērtībām, kuras ir Savienības pamatā, – cilvēka cieņu, brīvību, vienlīdzību un solidaritāti un cilvēktiesību un pamatbrīvību izmantošanu. Tie ir arī vieni no visnopietnākajiem uzbrukumiem demokrātijai un tiesiskumam, principiem, kuri ir kopēji dalībvalstīm un uz kuriem ir balstīta Savienība.
- (3) Padomes Pamatlēmums 2002/475/TI ⁽³⁾ ir stūrakmens dalībvalstu krimināljustīcijas atbildes rīcībā, lai apkarotu terorismu. Tiesiskais regulējums, kas kopīgs visām dalībvalstīm, jo īpaši saskaņota teroristu nodarījumu definīcija, kalpo kā kritērijs informācijas apmaiņai un sadarbībai valstu kompetento iestāžu starpā saskaņā ar Padomes Pamatlēmumu 2006/960/TI ⁽⁴⁾, Padomes Lēmumiem 2008/615/TI ⁽⁵⁾ un 2005/671/TI ⁽⁶⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 603/2013 ⁽⁷⁾ un Padomes Pamatlēmumiem 2002/584/TI ⁽⁸⁾ un 2002/465/TI ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ OV C 177, 18.5.2016., 51. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2017. gada 16. februāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2017. gada 7. marta lēmums.

⁽³⁾ Padomes Pamatlēmums 2002/475/TI (2002. gada 13. jūnijs) par terorisma apkarošanu (OV L 164, 22.6.2002., 3. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Pamatlēmums 2006/960/TI (2006. gada 18. decembris) par Eiropas Savienības dalībvalstu tiesībsardzības iestāžu informācijas un izlūkdatu apmaiņas vienkāršošanu (OV L 386, 29.12.2006., 89. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes Lēmums 2008/615/TI (2008. gada 23. jūnijs) par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību (OV L 210, 6.8.2008., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Padomes Lēmums 2005/671/TI (2005. gada 20. septembris) par informācijas apmaiņu un sadarbību attiecībā uz teroristu nodarījumiem (OV L 253, 29.9.2005., 22. lpp.).

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 603/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par pirkstu nospiedumu salīdzināšanas sistēmas *Eurodac* izveidi, lai efektīvi piemērotu Regulu (ES) Nr. 604/2013, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, un par dalībvalstu tiesībsardzības iestāžu un Eiropola pieprasījumiem veikt salīdzināšanu ar *Eurodac* datiem tiesībsardzības nolūkos, un ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 1077/2011, ar ko izveido Eiropas Aģentūru lielapjoma IT sistēmu darbības pārvaldībai brīvības, drošības un tiesiskuma telpā (OV L 180, 29.6.2013., 1. lpp.).

⁽⁸⁾ Padomes Pamatlēmums 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV L 190, 18.7.2002., 1. lpp.).

⁽⁹⁾ Padomes Pamatlēmums 2002/465/TI (2002. gada 13. jūnijs) par kopējām izmeklēšanas grupām (OV L 162, 20.6.2002., 1. lpp.).

- (4) Terorisma draudi pēdējo gadu laikā ir pieauguši un strauji attīstījušies. Personas, kas tiek dēvētas par “ārvalstu kaujiniekiem teroristiem”, ceļo uz ārvalstīm terorisma nolūkā. Ārvalstu kaujinieki teroristi, kuri atgriežas, rada paaugstinātu drošības apdraudējumu visām dalībvalstīm. Ārvalstu kaujinieki teroristi ir saistīti ar nesenu notikušiem uzbrukumiem un uzbrukuma plāniem vairākās dalībvalstīs. Turklāt Savienība un tās dalībvalstis saskaras ar aizvien pieaugošu apdraudējumu no privātpersonām, kuras ir iedvesmojušās vai saņēmušas norādījumus no teroristu grupām ārvalstīs, bet kuras pašas turpina uzturēties Eiropā.
- (5) Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padome savā Rezolūcijā 2178 (2014) izteica bažas par pieaugošu apdraudējumu, ko rada ārvalstu kaujinieki teroristi, un visām ANO dalībvalstīm ir pieprasījusi nodrošināt, lai nodarījumi, kas saistīti ar šo parādību, ir sodāmi saskaņā ar valstu tiesību aktiem. Eiropas Padome šajā sakarā 2015. gadā pieņēma Papildu protokolu Eiropas Padomes Konvencijai par terorisma novēršanu.
- (6) Ņemot vērā to, kā ir attīstījušies terorisma draudi un juridiskās saistības pret Savienību un dalībvalstīm saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, teroristu nodarījumu, nodarījumu, kas saistīti ar teroristu grupu, un nodarījumu, kas saistīti ar teroristu darbībām, definīcija būtu vēl vairāk jātuvina visās dalībvalstīs, lai tā vispusīgāk aptvertu rīcību, kas saistīta jo īpaši ar ārvalstu kaujiniekiem teroristiem un terorisma finansēšanu. Šāda veida rīcībai vajadzētu būt sodāmai arī tad, ja tā izdarīta, izmantojot internetu, tostarp sociālos plašsaziņas līdzekļus.
- (7) Turklāt – lai apkarotu terorismu – tā pārrobežu rakstura dēļ ir vajadzīga spēcīga un koordinēta atbildes rīcība un sadarbība dalībvalstīs un starp tām, kā arī ar un starp kompetentajām Savienības aģentūrām un struktūrām, tostarp Eurojust un Eiropolu. Minētajā nolūkā būtu efektīvi jāizmanto pieejamie sadarbības instrumenti un resursi, tādī kā kopējas izmeklēšanas grupas un Eurojust atbalstītas koordinācijas sanāksmes. Terorisma globālā rakstura dēļ ir vajadzīga starptautiska atbilde, liekot Savienībai un tās dalībvalstīm stiprināt sadarbību ar attiecīgām trešām valstīm. Spēcīga un koordinēta atbildes rīcība un sadarbība ir vajadzīga arī, lai nodrošinātu un iegūtu elektroniskus pierādījumus.
- (8) Šajā direktīvā ir izsmēloši uzskaitīti daudzi smagi noziegumi, tādī kā uzbrukumi personas dzīvībai, kā tīšas darbības, ko var kvalificēt kā teroristu nodarījumus, ja un ciktāl tās izdarītas ar kādu konkrētu teroristu mērķi, proti, nopietni iebiedēt iedzīvotājus vai nepamatoti piespiest valdību vai starptautisku organizāciju veikt jebkādu darbību vai atturēties no tās, vai nopietni destabilizēt vai sagraut valsts vai starptautiskas organizācijas politiskās, konstitucionālās, ekonomiskās vai sociālās pamatstruktūras. Draudi izdarīt šādas tīšas darbības arī būtu uzskatāmi par teroristu nodarījumu, ja, pamatojoties uz objektīviem apstākļiem, tiek konstatēts, ka šādi draudi tika izteikti ar jebkuru šādu teroristu mērķi. Turpretī darbības, kuru mērķis ir, piemēram, piespiest valdību rīkoties vai atturēties no jebkādas rīcības, kuras tomēr nav iekļautas smagu noziegumu izsmēlošajā sarakstā, netiek uzskatītas par teroristu nodarījumiem saskaņā ar šo direktīvu.
- (9) Nodarījumi, kas saistīti ar teroristu darbībām, ir ļoti smagi, jo to rezultātā var tikt izdarīti teroristu nodarījumi un tie var ļaut teroristiem un teroristu grupām uzturēt un pilnveidot savas noziedzīgās darbības, – tas pamato kriminālbildības noteikšanu par šādu rīcību.
- (10) Nodarījums – publiska provokācija izdarīt terorismu – *inter alia* ietver terorisma slavināšanu un attaisnošanu vai vēstījumu vai attēlu izplatīšanu tiešsaistē un bezsaistē, tostarp tos, kuri saistīti ar terorismā cietušajiem, un kuri ir veids, kā iegūt atbalstu teroristu mērķiem vai nopietni iebiedēt iedzīvotājus. Šāda rīcība būtu sodāma, ja tā rada briesmas, ka var tikt izdarīti terora akti. Izsverot, vai ir radītas šādas briesmas, katrā konkrētajā gadījumā būtu jāņem vērā lietas konkrētie apstākļi, tādī kā vēstījuma autors un adresāts, kā arī konteksts, kādā akts ir izdarīts. Piemērojot noteikumu par publisku provokāciju saskaņā ar valstu tiesību aktiem, būtu jāizsver arī briesmu būtiskums un ticamība.
- (11) Kriminālbildības noteikšana par terorisma apmācības saņemšanu papildina esošo nodarījumu – apmācības sniegšanu – un konkrēti pievēršas draudiem, ko rada tās personas, kuras aktīvi gatavojas teroristu nodarījumu izdarīšanai, tostarp tās personas, kuras galu galā rīkojas vienas. Terorisma apmācības saņemšana ietver zināšanu, dokumentu vai praktisko iemaņu iegūšanu. Pašmācība, tostarp, izmantojot internetu vai iepazīstoties ar citiem mācību materiāliem, arī būtu uzskatāma par terorisma apmācības saņemšanu, ja tā ir iegūta aktīvas rīcības rezultātā

un ir veikta ar nodomu izdarīt vai palīdzēt izdarīt teroristu nodarījumu. Visu lietas konkrēto apstākļu kontekstā šo nodomu var, piemēram, izsecināt no materiālu veida un uzziņu meklēšanas biežuma. Tādējādi rokasgrāmatas lejupielādēšanu, lai pagatavotu sprāgstvielas nolūkā izdarīt teroristu nodarījumu, varētu uzskatīt par terorisma apmācības saņemšanu. Turpretim tīmekļa vietnes apmeklēšana vai materiālu vākšana legītimos nolūkos, piemēram, akadēmiskos vai pētniecības nolūkos, vien nav uzskatāms par terorisma apmācības saņemšanu saskaņā ar šo direktīvu.

- (12) Ņemot vērā draudu nopietnību un nepieciešamību jo īpaši apturēt ārvalstu kaujinieku teroristu plūsmu, ir nepieciešams noteikt kriminālatbildību par ieceļošanu terorisma nolūkā, proti, ne tikai teroristu nodarījumu izdarīšanai un apmācības sniegšanai vai saņemšanai, bet arī, lai piedalītos teroristu grupas darbībās. Nav absolūti nepieciešams noteikt kriminālatbildību par ceļošanas darbību kā tādu. Turklāt ieceļošana Savienības teritorijā terorisma nolūkā rada aizvien lielāku drošības apdraudējumu. Dalībvalstis var arī izlemt vērsties pret terorisma draudiem, ko rada ieceļošana terorisma nolūkā attiecīgajā dalībvalstī, nosakot kriminālatbildību par sagatavošanās darbībām, kas var ietvert plānošanu vai savērēstību ar mērķi izdarīt vai palīdzēt izdarīt teroristu nodarījumu. Par jebkādu šādas ceļošanas veicināšanu arī būtu jānosaka kriminālatbildība.
- (13) Ieroču, naftas, narkotiku, cigarešu, viltotu preču un kultūras objektu nelikumīga tirdzniecība, kā arī cilvēku tirdzniecība, rekets un izspiešana ir kļuvuši par ļoti ienesīgiem veidiem, kā teroristu grupas iegūst finansējumu. Šajā kontekstā arvien ciešākas saiknes starp organizētās noziedzības un teroristu grupām rada aizvien lielāku drošības apdraudējumu Savienībai, un tādēļ tās būtu jāņem vērā kriminālprocesā iesaistītajām dalībvalstu iestādēm.
- (14) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/849 ⁽¹⁾ tiek ieviesti kopīgi noteikumi par to, lai nepieļautu Savienības finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai. Papildus šai preventīvajai pieejai teroristu finansēšanai vajadzētu būt sodāmai dalībvalstīs. Lai izjauktu atbalsta struktūras, kas veicina teroristu nodarījumu izdarīšanu, kriminālatbildības noteikšanai vajadzētu aptvert ne tikai terora aktu finansēšanu, bet arī teroristu grupas finansēšanu, kā arī citus nodarījumus, kas saistīti ar teroristu darbībām, piemēram, vervēšanu un apmācību vai ceļošanu terorisma nolūkā.
- (15) Materiāla atbalsta sniegšanai terorismam ar tādu personu starpniecību, kuras iesaistās vai darbojas kā starpnieki, nodrošinot pakalpojumus, aktīvus un preces vai to apriti, tostarp veicot tirdzniecības darījumus, kas saistīti ar ievešanu Savienībā vai izvešanu no tās, piemēram, tāda arheoloģiskas, mākslas, vēsturiskas vai zinātniskas nozīmes kultūras objekta pārdošana, iegāde vai apmaiņa, kas ir nelikumīgi aizvests no teritorijas, kuru tā aizvešanas brīdī kontrolē teroristu grupa, dalībvalstīs vajadzētu būt sodāmai kā terorisma atbalstīšanai un līdzdalībai tajā vai kā teroristu finansēšanai, ja to veic, zinot, ka šīs darbības vai ieņēmumus no tām paredzēts pilnībā vai daļēji izmantot terorisma nolūkā vai no tiem gūs labumu teroristu grupas. Var būt nepieciešami papildu pasākumi, lai efektīvi cīnītos pret kultūras objektu nelikumīgu tirdzniecību kā ienākumu avotu teroristu grupām.
- (16) Mēģinājumam ceļot terorisma nolūkā, sniegt apmācību terorismam un vervēt terorismam vajadzētu būt sodāmam.
- (17) Attiecībā uz noziedzīgiem nodarījumiem, kas paredzēti šajā direktīvā, nodoma jēdziens ir jāattiecinā uz visiem elementiem, kas veido minētos nodarījumus. To, vai darbība vai bezdarbība ir bijusi tīša, var izsecināt no objektiem, faktiskiem apstākļiem.
- (18) Fiziskām un juridiskām personām, kuras ir atbildīgas par šādiem nodarījumiem, būtu jāparedz sodi un sankcijas, kas atspoguļo šādu nodarījumu smagumu.
- (19) Ja vervēšana un apmācība terorismam ir vērsta uz bērnu, dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai tiesneši, piespriežot sodu likumpārkāpējiem, var ņemt vērā šo apstākli, kaut arī tiesnešiem nav pienākuma noteikt smagāku sodu. Attiecībā uz minētā apstākļa izvērtēšanu kopā ar citiem konkrētās lietas faktiem tiesnesim ir rīcības brīvība.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 684/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).

- (20) Būtu jāparedz tādi jurisdikcijas noteikumi, lai par šajā direktīvā noteiktajiem nodarījumiem varētu efektīvi veikt kriminālvajāšanu. Jo īpaši šķiet lietderīgi noteikt jurisdikciju attiecībā uz nodarījumiem, ko izdarījušas personas, kuras nodrošina terorisma apmācību, neatkarīgi no viņu valstspiederības, ņemot vērā šādas rīcības iespējamo ietekmi uz Savienības teritoriju un ciešo materiālo saikni starp terorisma apmācības sniegšanas un saņemšanas nodarījumiem.
- (21) Lai nodrošinātu teroristu nodarījumu, nodarījumu, kas saistīti ar teroristu grupu, vai nodarījumu, kas saistīti ar teroristu darbībām, sekmīgu izmeklēšanu un kriminālvajāšanu par tiem, tiem, kas ir atbildīgi par šādu nodarījumu izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu par tiem, vajadzētu būt iespējai izmantot efektīvus izmeklēšanas līdzekļus, piemēram, tādus līdzekļus, ko izmanto organizētās noziedzības vai citu smagu noziegumu apkarošanā. Šādu līdzekļu izmantošanai saskaņā ar valstu tiesību aktiem vajadzētu būt mērķorientētai, un tajā būtu jāņem vērā proporcionalitātes princips un izmeklējamo nodarījumu raksturs un smagums un jāievēro tiesības uz personas datu aizsardzību. Šādiem līdzekļiem attiecīgā gadījumā būtu jāietver, piemēram, kratīšana jebkurā personīgajā īpašumā, sakaru pārtveršana, slepena novērošana, tostarp elektroniska novērošana, audioierakstu veikšana un glabāšana privātos vai sabiedriskos transportlīdzekļos un vietās un personu vizuālo attēlu iegūšana un glabāšana sabiedriskos transportlīdzekļos un vietās, un finanšu izmeklēšana.
- (22) Efektīvs līdzeklis, kā apkarot terorismu internetā, ir tāda tiešsaistes satura izņemšana tā izcelsmes vietā, kas ir publiska provokācija izdarīt teroristu nodarījumu. Dalībvalstīm būtu jādarā viss iespējamais, lai sadarbotos ar trešām valstīm, cenšoties panākt tāda tiešsaistes satura izņemšanu no to teritorijā esošiem serveriem, kas ir publiska provokācija izdarīt teroristu nodarījumu. Tomēr, ja šāda satura izņemšana tā izcelsmes vietā nav iespējama, var arī ieviest mehānismus, ar kuriem tiek bloķēta piekļuve šādam saturam Savienības teritorijā. Pasākumus, ko dalībvalstis veic saskaņā ar šo direktīvu, lai izņemtu tiešsaistes saturu, kas ir publiska provokācija izdarīt teroristu nodarījumu, vai, ja tas nav iespējams, lai bloķētu piekļuvi šādam saturam, varētu balstīt uz publisku rīcību, piemēram, leģislatīviem, neleģislatīviem vai tiesvedības pasākumiem. Minētajā kontekstā šī direktīva neskar nedz brīvprātīgu rīcību, ko īsteno interneta nozare un ar ko novērš tās pakalpojumu ļaunprātīgu izmantošanu, nedz dalībvalstu atbalstu šādai rīcībai, piemēram, nelikumīga satura atklāšanu un iezīmēšanu. Neatkarīgi no tā, kādu rīcības pamatu vai metodi izvēlas, dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai tā lietotājiem un pakalpojumu sniedzējiem sniegtu pienācīgu juridisko noteiktību un paredzamību un tiesisko aizsardzību saskaņā ar valstu tiesību aktiem. Veicot jebkuru šādu pasākumu, ir jāņem vērā galalietotāju tiesības un jāievēro esošās juridiskās un tiesu procedūras un Eiropas Savienības Pamattiesību harta (Harta).
- (23) Tāda tiešsaistes satura izņemšanai, kas ir publiska provokācija izdarīt teroristu nodarījumu, vai, ja izņemšana nav iespējama, piekļuves šādam saturam bloķēšanai saskaņā ar šo direktīvu nebūtu jāskar noteikumi, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/31/EK⁽¹⁾. Konkrētāk, pakalpojumu sniedzējiem nebūtu jāuzliek nedz vispārīgs pienākums pārraudzīt informāciju, ko tie pārraida vai uzglabā, nedz aktīvi meklēt faktus vai apstākļus, kas norāda uz nelegālu darbību. Turklāt mitināšanas pakalpojumu sniedzēji nebūtu saucami pie atbildības, ja tiem nav faktiski zināšanu vai informācijas par nelikumīgu darbību un tie nezina par faktiem vai apstākļiem, kas liecina par nelegālu darbību vai informāciju.
- (24) Lai efektīvi apkarotu terorismu, izšķiroša nozīme ir efektīvai tādas informācijas apmaiņai starp kompetentajām iestādēm un Savienības aģentūrām, kuru kompetentās iestādes uzskata par būtisku, lai novērstu, atklātu, izmeklētu teroristu nodarījumus vai veiktu kriminālvajāšanu par tiem. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai informācijas apmaiņa notiktu efektīvi un savlaicīgi saskaņā ar valstu tiesību aktiem un esošo Savienības tiesisko regulējumu, piemēram, Lēmumu 2005/671/TI, Padomes Lēmumu 2007/533/TI⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/681⁽³⁾. Apsverot, vai veikt apmaiņu ar atbilstīgo informāciju, valstu kompetentajām iestādēm būtu jāņem vērā teroristu nodarījumu radītais nopietnais apdraudējums.

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) (OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.).

(2) Padomes Lēmums 2007/533/TI (2007. gada 12. jūnijs) par otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmas (SIS II) izveidi, darbību un izmantošanu (OV L 205, 7.8.2007., 63. lpp.).

(3) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/681 (2016. gada 27. aprīlis) par pasažieru datu reģistra (PDR) datu izmantošanu teroristu nodarījumu un smagu noziegumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai un saukšanai pie atbildības par tiem (OV L 119, 4.5.2016., 132. lpp.).

- (25) Lai stiprinātu esošo regulējumu par informācijas apmaiņu terorisma apkarošanas jomā, kā izklāstīts Lēmumā 2005/671/TI, dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai atbilstīgā informācija, ko saistībā ar kriminālprocesiem savākušas kompetentās iestādes, piemēram, tiesībsardzības iestādes, prokurori un izmeklēšanas tiesneši, tiktu darīta pieejama attiecīgajām kompetentajām iestādēm citā dalībvalstī, kurām, pēc to domām, šāda informācija varētu būt atbilstīga. Šādai atbilstīgai informācijai attiecīgā gadījumā būtu jāietver vismaz informācija, kas ir nosūtīta Eiropolam vai Eurojust saskaņā ar Lēmumu 2005/671/TI. Tam piemēro Savienības noteikumus par datu aizsardzību, kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2016/680 ⁽¹⁾ un neskarot Savienības noteikumus par valstu kompetento iestāžu sadarbību saistībā ar kriminālprocesiem, piemēram, tos, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/41/ES ⁽²⁾ vai Pamatlēmumā 2006/960/TI.
- (26) Būtu jāveic apmaiņa ar atbilstīgo informāciju, ko kriminālprocesu gaitā dalībvalstu kompetentās iestādes savākušas saistībā ar teroristu nodarījumiem. Jēdziens "kriminālprocess" attiecas uz visiem kriminālprocesa posmiem – no brīža, kad persona tiek turēta aizdomās vai apsūdzēta par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, līdz brīdim, kad ir kļuvis nepārsūdzams nolēmums, kurā tiek galīgi noteikts, vai minētā persona ir izdarījusi attiecīgo noziedzīgo nodarījumu.
- (27) Dalībvalstīm, reaģējot uz terorismā cietušo konkrētajām vajadzībām, būtu jāpieņem aizsardzības, atbalsta un palīdzības pasākumi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2012/29/ES ⁽³⁾ un kā sīkāk noteikts šajā direktīvā. Terorismā cietušais ir tas, kas definēts Direktīvas 2012/29/ES 2. pantā, proti, fiziska persona, kurai nodarīts kaitējums, tostarp fizisks, garīgs vai emocionāls kaitējums, vai ekonomiski zaudējumi, ciktāl to tieši izraisījis teroristu nodarījums, vai tās personas, kuras nāvi ir tieši izraisījis teroristu nodarījums, ģimenes locekļi, kam minētās personas nāves rezultātā ir nodarīts kaitējums. Izdzīvojušo terorismā cietušo ģimenes locekļiem, kā definēts minētajā 2. pantā, ir piekļuve cietušo atbalsta dienestiem un aizsardzības pasākumiem saskaņā ar minēto direktīvu.
- (28) Palīdzība ar cietušo kompensācijas prasībām neskar un papildina palīdzību, ko terorismā cietušie saņem no palīgiestādēm saskaņā ar Padomes Direktīvu 2004/80/EK ⁽⁴⁾ par kompensāciju noziegumos cietušajiem. Tas neskar valstu noteikumus par juridisku pārstāvību kompensācijas pieprasīšanai, tostarp izmantojot juridiskās palīdzības pasākumus un jebkādus citus attiecīgus valstu noteikumus par kompensāciju.
- (29) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai valsts ārkārtas reaģēšanas infrastruktūrā visaptveroši tiktu risinātas terorismā cietušo konkrētās vajadzības tūlīt pēc teroristu uzbrukuma un cik vien ilgi nepieciešams. Minētajā nolūkā dalībvalstis var izveidot vienotu un atjauninātu tīmekļa vietni ar visu atbilstīgo informāciju un cietušo un viņu ģimenes locekļu ārkārtas atbalsta centru, kas sniedz psiholoģisko pirmo palīdzību un emocionālo atbalstu. Dalībvalstu iniciatīvās šajā sakarā būtu jāatbalsta, pilnībā izmantojot pieejamās kopējās palīdzības mehānismus un resursus Savienības līmenī. Atbalsta dienestiem būtu jāņem vērā, ka terorismā cietušo konkrētās vajadzības laika gaitā var mainīties. Šajā sakarā dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai atbalsta dienesti vispirms risinātu vismaz visneaizsargātāko terorismā cietušo emocionālās un psiholoģiskās vajadzības un informētu visus terorismā cietušos par turpmāka emocionālā un psiholoģiskā atbalsta, tostarp atbalsta un konsultāciju traumu gadījumos, pieejamību.
- (30) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai visiem terorismā cietušajiem būtu piekļuve informācijai par cietušo tiesībām, pieejamajiem atbalsta dienestiem un kompensācijas shēmām dalībvalstī, kurā tika izdarīts teroristu nodarījums. Attiecīgajām dalībvalstīm būtu jāīsteno atbilstīga rīcība nolūkā veicināt savstarpēju sadarbību, lai nodrošinātu, ka terorismā cietušajiem, kas ir citas dalībvalsts iedzīvotāji nekā tā, kurā tika izdarīts teroristu nodarījums, ir efektīva piekļuve šādai informācijai. Turklāt dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai terorismā cietušajiem būtu piekļuve ilgtermiņa atbalsta dienestiem viņu dzīvesvietas dalībvalstī, pat ja teroristu nodarījums izdarīts citā dalībvalstī.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/680 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (OV L 119, 4.5.2016., 89. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/41/ES (2014. gada 3. aprīlis) par Eiropas izmeklēšanas rīkojumu krimināllietās (OV L 130, 1.5.2014., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/29/ES (2012. gada 25. oktobris), ar ko nosaka noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālos standartus un aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2001/220/TI (OV L 315, 14.11.2012., 57. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Direktīva 2004/80/EK (2004. gada 29. aprīlis) par kompensāciju noziegumos cietušajiem (OV L 261, 6.8.2004., 15. lpp.).

- (31) Kā atspoguļots pārskatītajā 2014. gada ES Radikalizācijas un teroristu vervēšanas apkarošanas stratēģijā un Padomē sanākušo Eiropas Savienības Padomes dalībvalstu 2015. gada secinājumos par krimināltiesiskās atbildes rīcības pastiprināšanu pret radikalizāciju, kas noved pie terorisma un vardarbīga ekstrēmisma, – lai novērstu radikalizāciju un vervēšanu terorisma nolūkā, tostarp radikalizāciju tiešsaistē, ir vajadzīga ilgtermiņa, proaktīva un visaptveroša pieeju. Šādā pieejā pasākumi krimināljustīcijas jomā būtu jāapvieno ar politiku izglītības, sociālās iekļaušanas un integrācijas jomās, kā arī būtu jānodrošina efektīvas deradikalizācijas vai distancēšanās un izstāšanās vai rehabilitācijas programmas, tostarp cietumu un probācijas kontekstā. Dalībvalstīm būtu jāapmainās ar paraugpraksi par efektīviem pasākumiem un projektiem šajā jomā, jo īpaši attiecībā uz ārvalstu kaujiniekiem teroristiem, kā arī repatriantiem, vajadzības gadījumā sadarbojoties ar Komisiju un attiecīgajām Savienības aģentūrām un struktūrām.
- (32) Dalībvalstīm būtu jāturpina centieni novērst un apkarot radikalizāciju, kas noved pie terorisma, koordinējot, apmainoties ar informāciju un pieredzi valsts prevencijas politikas jomā un īstenojot vai – attiecīgā gadījumā – atjauninot valsts prevencijas politiku, ņemot vērā savas vajadzības, uzdevumus un spējas, pamatojoties uz savu pieredzi. Komisijai attiecīgā gadījumā būtu jāsniedz atbalsts valstu, reģionālajām un vietējām iestādēm prevencijas politikas izstrādē.
- (33) Dalībvalstīm – atkarībā no attiecīgajām vajadzībām un īpašajiem apstākļiem katrā dalībvalstī – būtu jāsniedz atbalsts profesionāļiem, tostarp pilsoniskās sabiedrības partneriem, kuri varētu nonākt saskarē ar personām, kas ir neaizsargātas pret radikalizāciju. Šādi atbalsta pasākumi jo īpaši var ietvert apmācības un izpratnes veicināšanas pasākumus, kuru mērķis ir palīdzēt atpazīt un novērst radikalizācijas pazīmes. Vajadzības gadījumā šādi pasākumi būtu jāveic sadarbībā ar privātuzņēmumiem, attiecīgām pilsoniskās sabiedrības organizācijām, vietējām kopienām un citām ieinteresētajām personām.
- (34) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, jo ir vajadzīgi Savienības mērogā saskaņoti noteikumi, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (35) Šajā direktīvā tiek ievēroti principi, kas atzīti LES 2. pantā, tiek ievērotas pamattiesības un pamatbrīvības, un principi, kuri atzīti jo īpaši hartā, tostarp tie, kas izklāstīti tās II, III, V un VI sadaļā, kas *inter alia* ietver tiesības uz brīvību un drošību, vārda un informācijas brīvību, biedrošanās brīvību un domas, pārliecības un ticības brīvību, vispārēju diskriminācijas aizliegumu jo īpaši rases, ādas krāsas, etniskās vai sociālās izcelsmes, ģenētisko īpatnību, valodas, reliģijas vai pārliecības, politisko vai jebkuru citu uzskatu dēļ, tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību un tiesības uz personas datu aizsardzību, tiesiskuma principu un noziedzīga nodarījuma un soda samērības principu, aptverot arī prasību par precizitāti, skaidrību un paredzamību krimināltiesībās, nevainīguma prezumpciju, kā arī pārvietošanās brīvību, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 21. panta 1. punktā un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/38/EK⁽¹⁾. Šī direktīva jāīsteno saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem, ņemot vērā arī Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju, Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām un citas saistības cilvēktiesību jomā saskaņā ar starptautiskajām tiesībām.
- (36) Šī direktīva neskar dalībvalstu pienākumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem attiecībā uz kriminālprocesā aizdomās turēto vai apsūdzēto personu procesuālajām tiesībām.
- (37) Šīs direktīvas piemērošanas rezultātā nebūtu jāmainās dalībvalstu tiesībām, pienākumiem un atbildībai saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, tostarp saskaņā ar starptautiskajām humanitārajām tiesībām. Šī direktīva nereglamentē bruņoto spēku darbības bruņota konflikta laikā, kuras reglamentē starptautiskās humanitārās tiesības, ievērojot minēto terminu nozīmi minētajās tiesībās, un valsts militāro spēku darbības dienesta pienākumu izpildē, ciktāl tās reglamentē citas starptautisko tiesību normas.
- (38) Šī direktīvas darbības jomā neietilpst humānās palīdzības darbības, kuras veic ar starptautiskajām tiesībām, tostarp starptautiskajām humanitārajām tiesībām, atzītas neitrālas humānās palīdzības organizācijas, vienlaikus ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas judikatūru.

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.).

- (39) Saskaņā ar šo direktīvu pieņemtie krimināltiesiskie pasākumi būtu jāīsteno samērīgi ar nodarījuma raksturu un apstākļiem, ņemot vērā izvirzītos leģitīmos mērķus un to nepieciešamību demokrātiskā sabiedrībā, un nebūtu pieļaujama nekāda patvaļa, rasisms vai diskriminācija.
- (40) Neko šajā direktīvā nevajadzētu interpretēt kā tādu, kas ir paredzēts ar nodomu mazināt vai ierobežot informācijas izplatīšanu zinātniskiem, akadēmiskiem vai ziņošanas mērķiem. Radikālu, polemisku vai strīdīgu uzskatu paušana sabiedriskās apspriedēs par sensitīviem politiskiem jautājumiem neietilpst šīs direktīvas darbības jomā un jo īpaši publiskas provokācijas izdarīt teroristu nodarījumus definīcijas tvērumā.
- (41) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, un neskarot minētā protokola 4. pantu, minētās dalībvalstis nepedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un šī direktīva tām nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (42) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un Dānijai šī direktīva nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (43) Tādēļ ar šo direktīvu būtu jāaizstāj Pamatlēmums 2002/475/TI attiecībā uz dalībvalstīm, kurām ir saistoša šī direktīva, un jāgroza Lēmums 2005/671/TI,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I SADAĻA

PRIEKŠMETS UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

Ar šo direktīvu tiek paredzēti minimālie noteikumi noziedzīgu nodarījumu un sankciju definēšanai attiecībā uz teroristu nodarījumiem, nodarījumiem saistībā ar teroristu grupu un nodarījumiem, kas saistīti ar teroristu darbībām, kā arī aizsardzības pasākumi un atbalsts un palīdzība terorismā cietušajiem.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "līdzekļi" ir jebkāda veida – materiāli vai nemateriāli, kustami vai nekustami – aktīvi neatkarīgi no to iegūšanas veida, kā arī juridiskā dokumentācija vai instrumenti jebkādā formā, tostarp elektroniskā vai digitālā, kuri apliecina īpašumtiesības uz visiem šādiem aktīviem vai daļu no tiem, tostarp, bet ne tikai, uz banku kredītiem, ceļojumu čekiem, bankas čekiem, maksājumu uzdevumiem, akcijām, vērtspapīriem, obligācijām, vekseliem, akreditīviem;
- 2) "juridiska persona" ir jebkurš subjekts, kam saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem ir juridiskās personas statuss, izņemot valstis vai publisko tiesību subjektus, kas īsteno valsts varu, un izņemot publiskas starptautiskās organizācijas;
- 3) "teroristu grupa" ir strukturēta grupa ar vairāk nekā divām personām, kas izveidota uz laikposmu un darbojas saskaņoti, lai izdarītu teroristu nodarījumus; "strukturēta grupa" ir grupa, kas nav nejauši izveidota tūlītējai nodarījuma izdarīšanai un kam nav vajadzīgas formāli noteiktas lomas tās locekļiem, dalības tajā nepārtrauktība vai attīstīta struktūra.

II SADAĻA

TERORISTU NODARĪJUMI UN NODARĪJUMI, KAS SAISTĪTI AR TERORISTU GRUPU

3. pants

Teroristu nodarījumi

1. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka turpmāk minētās tīšās darbības, kas valstu tiesību aktos tiek definētas kā nodarījumi, kuri pēc to rakstura vai apstākļiem var radīt smagu kaitējumu valstij vai starptautiskai organizācijai, tiek definētas kā teroristu nodarījumi, ja tās izdarītas ar vienu no mērķiem, kas uzskaitīti 2. punktā:

- a) uzbrukumi personas dzīvībai, kas var izraisīt nāvi;
- b) uzbrukumi personas fiziskam veselumam;
- c) personas nolaupišana vai ķīlnieku sagrābšana;
- d) valdības vai sabiedriska objekta, transporta sistēmas, infrastruktūras objekta, tostarp informācijas sistēmas, stacionāras platformas kontinentālajā šelfā, sabiedriskas vietas vai privātīpašuma plašas iznīcināšanas izraisīšana, kas varētu apdraudēt cilvēka dzīvību vai radīt būtisku mantisku zaudējumu;
- e) gaisa kuģa, kuģu vai cita sabiedriskā vai preču transportlīdzekļa sagrābšana;
- f) sprāgstvielu vai ieroču, tostarp ķīmisko, bioloģisko, radioloģisko ieroču vai kodolieroču ražošanas, glabāšanas, iegūšanas, transportēšanas, piegādes vai lietošanas, kā arī ķīmisko, bioloģisko, radioloģisko ieroču vai kodolieroču pētniecība un attīstīšana;
- g) bīstamu vielu noplūdes izraisīšana vai ugunsgrēku, plūdu vai sprādzienu radīšana, kuru mērķis ir apdraudēt cilvēka dzīvību;
- h) ūdens, elektroenerģijas vai jebkuru citu dabas pamatresursu apgādes traucēšana vai pārtraukšana, kuras mērķis ir apdraudēt cilvēka dzīvību;
- i) nelikumīga iejaukšanās sistēmā, kā minēts 4. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/40/ES ⁽¹⁾, gadījumos, kad piemēro minētās direktīvas 9. panta 3. punktu vai 4. punkta b) vai c) apakšpunktu, un nelikumīga iejaukšanās datos, kā minēts minētās direktīvas 5. pantā, gadījumos, kad piemēro minētās direktīvas 9. panta 4. punkta c) apakšpunktu;
- j) draudēšana izdarīt jebkuru no darbībām, kas uzskaitītas a) līdz i) apakšpunktā.

2. Mērķi, kas minēti 1. punktā:

- a) nopietni iebiedē iedzīvotājus;
- b) nepienācīgā veidā piespiež valdību vai starptautisku organizāciju veikt kādu darbību vai atturēties no tās;
- c) būtiski destabilizē vai grauj valsts vai starptautiskas organizācijas politiskās, konstitucionālās, ekonomiskās vai sociālās pamatstruktūras.

4. pants

Nodarījumi, kas saistīti ar teroristu grupu

Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka turpmāk minētās darbības, ja tās izdara tīši, ir sodāmas kā noziedzīgs nodarījums:

- a) teroristu grupas vadīšana;
- b) dalība teroristu grupas darbībās, tostarp informācijas vai materiālo līdzekļu sniegšana vai tās darbības finansēšana jebkādā veidā, zinot, ka šāda dalība sekmēs teroristu grupas noziedzīgās darbības.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/40/ES (2013. gada 12. augusts) par uzbrukumiem informācijas sistēmām, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2005/222/TI (OV L 218, 14.8.2013., 8. lpp.).

III SADAĻA

AR TERORISTU DARBĪBĀM SAISTĪTI NODARĪJUMI

5. pants

Publiska provokācija izdarīt teroristu nodarījumu

Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka vēstījuma izplatīšana vai citāda tā pieejamības nodrošināšana sabiedrībai, ko veic jebkādā veidā, izmantojot tiešsaistes vai bezaistes paņēmienus, ar nodomu kūdit uz to, ka tiek izdarīts kāds no 3. panta 1. punkta a) līdz i) apakšpunktā minētajiem nodarījumiem, ja šāda rīcība tieši vai netieši, piemēram, slavīnot terora aktus, propagandē teroristu nodarījumu izdarīšanu, tādējādi radot apdraudējumu, ka var tikt izdarīts viens vai vairāki šādi nodarījumi, ir sodāma kā noziedzīgs nodarījums, ja to izdara tīši.

6. pants

Vervēšana terorisma nolūkā

Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka aicinājums citai personai izdarīt vai palīdzēt izdarīt kādu no nodarījumiem, kas minēti 3. panta 1. punkta a) līdz i) apakšpunktā vai 4. pantā, ir sodāms kā noziedzīgs nodarījums, ja to izdara tīši.

7. pants

Terorisma apmācības sniegšana

Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka norādījumu sniegšana sprāgstvielu, šaujamo ierociņu vai citu ierociņu, vai kaitīgu vai bīstamu vielu izgatavošanai vai izmantošanai, vai citām konkrētām metodēm vai paņēmieniem nolūkā izdarīt vai palīdzēt izdarīt kādu no nodarījumiem, kas minēti 3. panta 1. punkta a) līdz i) apakšpunktā, zinot, ka sniegtās prasmes paredzēts izmantot šim nolūkam, ir sodāma kā noziedzīgs nodarījums, ja to izdara tīši.

8. pants

Terorisma apmācības saņemšana

Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka norādījumu saņemšana sprāgstvielu, šaujamo ierociņu vai citu ierociņu, vai indīgu vai bīstamu vielu izgatavošanai vai izmantošanai, vai citām konkrētām metodēm vai paņēmieniem nolūkā izdarīt vai palīdzēt izdarīt kādu no nodarījumiem, kas minēti 3. panta 1. punkta a) līdz i) apakšpunktā, ir sodāma kā noziedzīgs nodarījums, ja to izdara tīši.

9. pants

Ceļošana terorisma nolūkā

1. Katra dalībvalsts veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka ceļošana uz kādu valsti, kas nav minēta dalībvalsts, nolūkā izdarīt vai palīdzēt izdarīt kādu no teroristu nodarījumiem, kā minēts 3. pantā, nolūkā piedalīties teroristu grupas darbībā, zinot, ka šāda dalība sekmēs šādas grupas noziedzīgās darbības, kas minētas 4. pantā, vai nolūkā sniegt vai saņemt terorisma apmācību, kā minēts 7. un 8. pantā, ir sodāma kā noziedzīgs nodarījums, ja to izdara tīši.

2. Katra dalībvalsts veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka viena no turpmāk minētajām darbībām ir sodāma kā noziedzīgs nodarījums, ja tā izdarīta tīši:

a) ceļošana uz minēto dalībvalsti nolūkā izdarīt vai palīdzēt izdarīt kādu no 3. pantā minētajiem teroristu nodarījumiem, nolūkā piedalīties teroristu grupas darbībā, zinot, ka šāda dalība sekmēs šādas grupas noziedzīgās darbības, kas minētas 4. pantā, vai nolūkā sniegt vai saņemt terorisma apmācību, kā minēts 7. un 8. pantā; vai

b) sagatavošanās darbības, ko veic persona, kura ierodas minētajā dalībvalstī, ar nodomu izdarīt vai palīdzēt izdarīt kādu no 3. pantā minētajiem teroristu nodarījumiem.

*10. pants***Ceļošanas terorisma nolūkā organizēšana vai cita veida veicināšana**

Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka jebkura organizatoriska vai veicinoša rīcība, kas palīdz jebkurai personai ceļot terorisma nolūkā, kā minēts 9. panta 1. punktā un 9. panta 2. punkta a) apakšpunktā, zinot, ka šādi sniegta palīdzība ir paredzēta minētajam nolūkam, ir sodāma kā noziedzīgs nodarījums, ja to izdara tīši.

*11. pants***Teroristu finansēšana**

1. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka līdzekļu sniegšana vai vākšana jebkādā veidā, tieši vai netieši, ar nodomu tos izmantot vai zinot, ka tie pilnībā vai daļēji tiks izmantoti, lai izdarītu vai palīdzētu izdarīt jebkuru no nodarījumiem, kas minēti 3. līdz 10. pantā, ir sodāma kā noziedzīgs nodarījums, ja to izdara tīši.

2. Ja teroristu finansēšana, kas minēta šā panta 1. punktā, attiecas uz jebkuru no nodarījumiem, kas paredzēti 3., 4. un 9. pantā, nav vajadzīgs, lai līdzekļi faktiski būtu pilnībā vai daļēji izmantoti jebkura šāda nodarījuma izdarīšanai vai sekmēšanai, tāpat netiek prasīts, lai likumpārkāpējs zinātu, kuram konkrētam nodarījumam vai nodarījumiem līdzekļus paredzēts izmantot.

*12. pants***Citi ar teroristu darbībām saistīti nodarījumi**

Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka nodarījumi, kas saistīti ar teroristu darbībām, ietver šādas tīšas darbības:

- a) zādzība atbildību pastiprinošos apstākļos ar mērķi izdarīt kādu no nodarījumiem, kas uzskaitīti 3. pantā;
- b) izspiešana ar mērķi izdarīt kādu no nodarījumiem, kas minēti 3. pantā;
- c) viltotu administratīvo dokumentu noformēšana vai izmantošana ar mērķi izdarīt kādu no nodarījumiem, kas uzskaitīti 3. panta 1. punkta a) līdz i) apakšpunktā, 4. panta b) punktā un 9. pantā.

IV SADAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI PAR TERORISTU NODARĪJUMIEM, NODARĪJUMIEM SAISTĪBĀ AR TERORISTU GRUPU UN NODARĪJUMIEM, KAS SAISTĪTI AR TERORISTU DARBĪBĀM*13. pants***Saistība ar teroristu nodarījumiem**

Lai nodarījums, kas minēts 4. pantā vai III sadaļā, būtu sodāms, nav nepieciešams, lai teroristu nodarījums būtu faktiski izdarīts, tāpat nav nepieciešams – ciktāl tas attiecas uz nodarījumiem, kas minēti 5. līdz 10. pantā un 12. pantā, – konstatēt saikni ar citu konkrētu nodarījumu, kas paredzēts šajā direktīvā.

*14. pants***Atbalstīšana un līdzdalība, kūdišana un mēģinājums**

1. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka 3. līdz 8. pantā, 11. un 12. pantā minēto nodarījumu atbalstīšana un līdzdalība tajos ir sodāma.

2. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka kūdišana uz 3. līdz 12. pantā minētu nodarījumu ir sodāma.

3. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka mēģinājums izdarīt kādu no nodarījumiem, kas minēti 3., 6., 7. pantā, 9. panta 1. punktā un 9. panta 2. punkta a) apakšpunktā, 11. un 12. pantā, izņemot valdījumu saskaņā ar 3. panta 1. punkta f) apakšpunktu un nodarījumu, kas minēti 3. panta 1. punkta j) apakšpunktā, ir sodāms.

15. pants

Sodi fiziskām personām

1. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka nodarījumi, kas minēti 3. līdz 12. pantā un 14. pantā, būtu sodāmi ar iedarbīgiem, samērīgiem un atturošiem kriminālsodiem, kas var būt saistīti ar nodošanu vai izdošanu.
2. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka teroristu nodarījumi, kas minēti 3. pantā, un nodarījumi, kas minēti 14. pantā, ciktāl tie attiecas uz teroristu nodarījumiem, ir sodāmi ar brīvības atņemšanas sodiem, kas ir bargāki par valstu tiesību aktos paredzētiem sodiem par šādiem nodarījumiem bez tieša nodoma, kas nepieciešams, ievērojot 3. pantu, izņemot gadījumus, kad piemērojamie sodi jau ir lielākie iespējamie sodi, kas paredzēti valstu tiesību aktos.
3. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka 4. pantā minētie nodarījumi ir sodāmi ar brīvības atņemšanas sodiem, kuru maksimālais ilgums nav mazāks par piecpadsmit gadiem par nodarījumu, kas minēts 4. panta a) punktā, un par nodarījumiem, kas uzskaitīti 4. panta b) punktā, maksimālais sods nav mazāks par astoņiem gadiem. Ja 3. panta 1. punkta j) apakšpunktā minēto teroristu nodarījumu izdara persona, kas vada teroristu grupu, kā minēts 4. panta a) punktā, maksimālais sods nav mazāks par astoņiem gadiem.
4. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tad, ja 6. vai 7. pantā minētais noziedzīgais nodarījums ir vērstis pret bērnu, to saskaņā ar valstu tiesību aktiem var ņemt vērā, nosakot sodu.

16. pants

Atbildību mīkstinoši apstākļi

Dalībvalstis var veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka 15. pantā minētos sodus var samazināt, ja likumpārkāpējs:

- a) atsakās no teroristiskas darbības un
- b) sniedz administratīvajām vai tiesībsargājošajām iestādēm informāciju, ko tās citādi nebūtu spējušas iegūt, tādējādi palīdzot tām:
 - i) novērst vai mazināt nodarījuma sekas;
 - ii) identificēt vai nodot tiesai pārējos likumpārkāpējus;
 - iii) atrast pierādījumus vai
 - iv) novērst turpmākus nodarījumus, kas minēti 3. līdz 12. pantā un 14. pantā.

17. pants

Juridisku personu atbildība

1. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridiskas personas var saukt pie atbildības par jebkuru no 3. līdz 12. pantā un 14. pantā minētajiem nodarījumiem, ko to labā, darbojoties individuāli vai kā juridiskas personas struktūrvienības daļa, izdarījusi jebkura persona, kurai ir vadošs amats juridiskajā personā, pamatojoties uz kādu no sekojošajām tiesībām:
 - a) pārstāvēt juridisko personu;
 - b) pieņemt lēmumus juridiskās personas vārdā;
 - c) īstenot kontroli juridiskajā personā.
2. Dalībvalstis veic arī nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridiskas personas var saukt pie atbildības, ja šā panta 1. punktā minētās personas pārraudzības vai kontroles trūkums ir ļāvis kādai personai šīs juridiskās personas pakļautībā izdarīt jebkuru no 3. līdz 12. pantā un 14. pantā minētajiem nodarījumiem minētās juridiskās personas labā.
3. Šā panta 1. un 2. punktā paredzētā juridisko personu atbildība neizslēdz to fizisko personu kriminālvajāšanu, kuras ir izpildītāji, kūdītāji vai līdzdalībnieki kādā no nodarījumiem, kas minēti 3. līdz 12. pantā un 14. pantā.

18. pants

Sankcijas juridiskām personām

Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridiska persona, ko sauc pie atbildības, ievērojot 17. pantu, ir sodāma ar iedarbīgām, samērīgām un atturošām sankcijām, kas ietver naudas sodus kā kriminālsodus vai cita veida naudas sodus, un var ietvert citas sankcijas, piemēram:

- a) tiesību saņemt valsts pabalstu vai atbalstu liegšanu;
- b) īslaicīgu vai pastāvīgu aizliegumu veikt komercdarbību;
- c) pakļaušanu tiesas uzraudzībai;
- d) likvidāciju ar tiesas rīkojumu;
- e) pagaidu vai pastāvīgu to uzņēmumu slēgšanu, kas izmantoti nodarījuma izdarīšanā.

19. pants

Jurisdikcija un kriminālvajāšana

1. Katra dalībvalsts veic nepieciešamos pasākumus, lai noteiktu savu jurisdikciju attiecībā uz 3. līdz 12. pantā un 14. pantā minētajiem nodarījumiem, ja:

- a) nodarījums pilnībā vai daļēji izdarīts šīs valsts teritorijā;
- b) nodarījums izdarīts uz kuģa, kas kuģo ar šīs valsts karogu, vai šajā valstī reģistrētā gaisa kuģī;
- c) likumpārkāpējs ir tās valstspiederīgais vai iedzīvotājs;
- d) nodarījums ir izdarīts tādas juridiskas personas labā, kas veic uzņēmējdarbību tās teritorijā;
- e) nodarījums ir izdarīts pret attiecīgās dalībvalsts iestādēm vai iedzīvotājiem, vai pret Savienības iestādi, struktūru, biroju vai aģentūru, kas atrodas minētajā dalībvalstī.

Katra dalībvalsts var paplašināt savu jurisdikciju, ja nodarījums izdarīts citas dalībvalsts teritorijā.

2. Gadījumos, kad šā panta 1. punkts nav piemērojams, katra dalībvalsts var paplašināt savu jurisdikciju, attiecinot to uz terorisma apmācības sniegšanu, kas minēta 7. pantā, ja likumpārkāpējs sniedz apmācību tās valstspiederīgajiem vai iedzīvotājiem. Dalībvalsts par to informē Komisiju.

3. Ja nodarījums ir vairāk nekā vienas dalībvalsts jurisdikcijā un ja kāda no attiecīgajām dalībvalstīm var likumīgi veikt kriminālvajāšanu uz to pašu faktu pamata, tad attiecīgās dalībvalstis sadarbojas, lai izņemtu, kura no tām veiks likumpārkāpēju kriminālvajāšanu ar mērķi, ja iespējams, centralizēt tiesvedību vienā dalībvalstī. Šim nolūkam dalībvalstis var izmantot *Eurojust*, lai veicinātu tiesu iestāžu sadarbību un šo iestāžu darbības koordināciju.

Ņem vērā šādus faktoros:

- a) nodarījums tika veikts attiecīgās dalībvalsts teritorijā;
- b) likumpārkāpējs ir attiecīgās dalībvalsts valstspiederīgais vai iedzīvotājs;
- c) attiecīgā dalībvalsts ir cietušo personu izcelsmes valsts;
- d) likumpārkāpējs tika atrasts attiecīgās dalībvalsts teritorijā.

4. Katra dalībvalsts veic nepieciešamos pasākumus, arī lai noteiktu savu jurisdikciju attiecībā uz nodarījumiem, kas minēti 3. līdz 12. pantā un 14. pantā, gadījumos, kad tā atsakās nodot vai izdot citai dalībvalstij vai trešai valstij personu, kuru tur aizdomās par šādu nodarījumu vai kura par to ir notiesāta.
5. Katra dalībvalsts nodrošina, ka tās jurisdikcija attiecas uz gadījumiem, kad jebkurš no 4. un 14. pantā minētajiem nodarījumiem pilnībā vai daļēji ir izdarīts tās teritorijā, neatkarīgi no tā, kur teroristu grupa ir bāzēta vai kur tā veic noziedzīgās darbības.
6. Šis pants neliedz īstenot jurisdikciju krimināllietās tā, kā dalībvalstī noteikts saskaņā ar tās tiesību aktiem.

20. pants

Izmeklēšanas līdzekļi un konfiskācija

1. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka personām, vienībām vai dienestiem, kas ir atbildīgi par 3. līdz 12. pantā minēto nodarījumu izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu par tiem, ir pieejami tādi efektīvi izmeklēšanas līdzekļi, kādus izmanto organizētās noziedzības vai citu smagu noziegumu lietās.
2. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka to kompetentās iestādes saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/42/ES ⁽¹⁾ attiecīgā gadījumā iesaldē vai konfiscē līdzekļus, kas iegūti, un rīkus, kas izmantoti vai ko paredzēts izmantot, lai izdarītu vai palīdzētu izdarīt kādu no šajā direktīvā minētajiem nodarījumiem.

21. pants

Pasākumi, ar kuriem vērsas pret publiskas provokācijas saturu tiešsaistē

1. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka nekavējoties tiek izņemts tāds to teritorijā mitināts tiešsaistes saturs, kas ir publiska provokācija izdarīt teroristu nodarījumu, kā minēts 5. pantā. Tās cenšas panākt šāda satura izņemšanu arī tad, ja tas ir mitināts ārpus to teritorijas.
2. Ja 1. punktā minētā satura izņemšana tā izcelsmes vietā nav īstenojama, dalībvalstis var veikt pasākumus, lai savā teritorijā interneta lietotājiem bloķētu piekļuvi šādam saturam.
3. Izņemšanas un bloķēšanas pasākumi jānosaka, ievērojot pārredzamas procedūras, un ar tiem jānodrošina pienācīgi drošības pasākumi, jo īpaši, lai nodrošinātu, ka minētie pasākumi aprobežojas ar to, kas ir vajadzīgs un samērīgs, un ka lietotāji ir informēti par minēto pasākumu iemeslu. Drošības pasākumos, kas saistīti ar izņemšanu un bloķēšanu, ietver arī pārsūdzības iespēju.

22. pants

Lēmuma 2005/671/TI grozījumi

Lēmumu 2005/671/TI groza šādi:

- 1) lēmuma 1.panta a) punktu aizstāj ar šādu:

“a) “teroristu nodarījumi” ir nodarījumi, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2017/541 (*).

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/541 (2017. gada 15. marts) par terorisma apkarošanu un ar ko aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/475/TI un groza Padomes Lēmumu 2005/671/TI (OV L 88, 31.3.2017., 6. lpp.).”;

- 2) lēmuma 2. pantu groza šādi:

- a) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Katra dalībvalsts veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka visa vajadzīgā informācija, ko tās kompetentās iestādes savākušas ar teroristu nodarījumiem saistīta kriminālprocesa gaitā, pēc iespējas drīz tiek darīta

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/42/ES (2014. gada 3. aprīlis) par nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanu un konfiskāciju Eiropas Savienībā (OV L 127, 29.4.2014., 39. lpp.).

pieejama citas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, ja šo informāciju varētu izmantot, lai minētajā dalībvalstī novērstu, atklātu, izmeklētu teroristu nodarījumus vai sauktu pie atbildības par teroristu nodarījumiem, kā minēts Direktīvā (ES) 2017/541, – vai nu pēc pieprasījuma, vai pēc pašiniciatīvas un saskaņā ar valstu tiesību aktiem un attiecīgajiem starptautiskajiem juridiskajiem instrumentiem.”;

b) pievieno šādus punktus:

“7. Panta 6. punktu nepiemēro, ja informācijas apmaiņa apdraudētu patlaban notiekošu lietu izmeklēšanu vai personas drošību vai ja tā būtu pretrunā attiecīgās dalībvalsts būtiskām drošības interesēm.

8. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka to kompetentās iestādes, kad tās saņem 6. punktā minēto informāciju, attiecīgā gadījumā veic savlaicīgus pasākumus saskaņā ar valstu tiesību aktiem.”

23. pants

Pamattiesības un pamatbrīvības

1. Šī direktīva neietekmē pienākumu ievērot pamattiesības un tiesību pamatprincipus, kas noteikti LES 6. pantā.
2. Dalībvalstis var noteikt nosacījumus, kurus prasa pamatprincipi attiecībā uz preses un citu plašsaziņas līdzekļu brīvību un kuri ir saskaņā ar tiem, un kuri reglamentē preses un citu plašsaziņas līdzekļu tiesības un pienākumus un procesuālās garantijas, ja šādi noteikumi attiecas uz atbildības noteikšanu vai ierobežošanu.

V SADAĻA

NOTEIKUMI PAR TERORISMĀ CIETUŠO AIZSARDZĪBU, ATBALSTU UN TIESĪBĀM

24. pants

Palīdzība un atbalsts terorismā cietušajiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka šajā direktīvā norādīto nodarījumu izmeklēšana vai kriminālvajāšana nav atkarīga no terorismā cietušā vai citas nodarījumā skartas personas ziņojuma vai apsūdzības, vismaz tajā gadījumā, ja darbības tika veiktas dalībvalsts teritorijā.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar Direktīvu 2012/29/ES ir nodrošināti atbalsta dienesti, kas pievēršas terorismā cietušo konkrētajām vajadzībām, un ka tie ir pieejami terorismā cietušajiem tūlīt pēc teroristu uzbrukuma un cik vien ilgi nepieciešams pēc tam. Šādus dienestus nodrošina papildus vispārējiem cietušo atbalsta dienestiem vai kā daļu no šiem dienestiem, kuri var izmantot esošas vienības, kas nodrošina specializētu atbalstu.
3. Atbalsta dienesti ir spējīgi sniegt palīdzību un atbalstu terorismā cietušajiem saskaņā ar viņu konkrētajām vajadzībām. Pakalpojumi ir konfidenciāli, bez maksas un viegli pieejami visiem terorismā cietušajiem. Tajos jo īpaši ietver:
 - a) emocionālo un psiholoģisko atbalstu, piemēram, atbalstu traumu gadījumos un konsultācijas;
 - b) padomu un informācijas sniegšanu par jebkādiem attiecīgiem juridiskiem, praktiskiem vai finansiāliem jautājumiem, tostarp atbalstu tam, lai terorismā cietušie izmantotu tiesības uz informāciju, kā noteikts 26. pantā;
 - c) palīdzību saistībā ar prasībām pēc kompensācijas terorismā cietušajiem, kas pieejama saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka ir izveidoti mehānismi vai protokoli, kas dod iespēju valsts ārkārtas reaģēšanas infrastruktūrā aktivizēt terorismā cietušajiem pieejamos atbalsta pakalpojumus. Šādos mehānismos vai protokolos paredz attiecīgo iestāžu, aģentūru un struktūru darba koordinēšanu, lai tās tūlīt pēc teroristu uzbrukuma un cik vien ilgi nepieciešams spētu visaptveroši risināt cietušo un viņu ģimenes locekļu vajadzības, tostarp nodrošināt piemērotus līdzekļus, kas veicina cietušo un viņu ģimeņu apzināšanu un saziņu ar viņiem.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka tūlīt pēc teroristu uzbrukuma un cik ilgi vien nepieciešams terorismā cietušajiem tiek sniegta pienācīga medicīniska ārstēšana. Dalībvalstis patur tiesības terorismā cietušo medicīniskās ārstēšanas nodrošināšanu organizēt saskaņā ar to valsts veselības aprūpes sistēmām.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka terorismā cietušajiem ir piekļuve juridiskajai palīdzībai saskaņā ar Direktīvas 2012/29/ES 13. pantu, ja kriminālprocesā viņiem ir puses statuss. Dalībvalstis nodrošina, ka noziedzīga nodarījuma smagums un apstākļi tiek pienācīgi atspoguļoti nosacījumos un procesuālajos noteikumos, saskaņā ar kuriem terorismā cietušajiem ir piekļuve juridiskajai palīdzībai saskaņā ar valstu tiesību aktiem.

7. Šo direktīvu piemēro papildus Direktīvā 2012/29/ES noteiktajiem pasākumiem un tos neskarot.

25. pants

Terorismā cietušo aizsardzība

Dalībvalstis nodrošina, ka ir pieejami pasākumi terorismā cietušo un viņu ģimenes locekļu aizsardzībai saskaņā ar Direktīvu 2012/29/ES. Lemjot par to, vai un kādā apmērā viņiem būtu jāgūst labums no aizsardzības pasākumiem kriminālprocesa gaitā, īpašu uzmanību pievērš iebaidīšanas un atriebības riskam un nepieciešamībai aizsargāt terorismā cietušo cieņu un fizisko veselumu, tostarp nopratināšanas laikā un tad, kad viņi sniedz liecību.

26. pants

Terorismā cietušo, kas ir citas dalībvalsts iedzīvotāji, tiesības

1. Dalībvalstis nodrošina, ka terorismā cietušajiem, kuri ir tās dalībvalsts iedzīvotāji, kas nav dalībvalsts, kurā teroristu nodarījums tika izdarīts, ir piekļuve informācijai par viņu tiesībām, pieejamajiem atbalsta dienestiem un kompensācijas shēmām dalībvalstī, kurā tika izdarīts teroristu nodarījums. Šajā sakarā attiecīgās dalībvalstis īsteno atbilstīgu rīcību nolūkā veicināt sadarbību starp to kompetentajām iestādēm vai subjektiem, kuri sniedz specializētu atbalstu, lai nodrošinātu terorismā cietušajiem efektīvu piekļuvi šādai informācijai.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka visiem terorismā cietušajiem ir piekļuve palīdzības un atbalsta dienestiem, kas paredzēti 24. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā, viņu dzīvesvietas dalībvalsts teritorijā, pat ja teroristu nodarījums tika izdarīts citā dalībvalstī.

VI SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

27. pants

Pamatlēmuma 2002/475/TI aizstāšana

Pamatlēmumu 2002/475/TI aizstāj attiecībā uz dalībvalstīm, kurām šī direktīva ir saistoša, neskarot minēto dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņu minētā pamatlēmuma transponēšanai valstu tiesību aktos.

Attiecībā uz dalībvalstīm, kurām šī direktīva ir saistoša, atsaucies uz Pamatlēmumu 2002/475/TI uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu.

28. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2018. gada 8. septembrim izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsaucē.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to valsts tiesību aktu galveno noteikumu tekstu, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

29. pants

Ziņojumi

1. Komisija līdz 2020. gada 8. martam iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, kurā novērtē, kādā mērā dalībvalstis ir veikušas pasākumus, kas nepieciešami, lai izpildītu šīs direktīvas prasības.

2. Komisija līdz 2021. gada 8. septembrim iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, kurā novērtē šīs direktīvas pievienoto vērtību attiecībā uz terorisma apkarošanu. Ziņojumā aplūko arī šīs direktīvas ietekmi uz pamattiesībām un brīvībām, tostarp uz diskriminācijas aizliegumu, tiesiskumu un to, kāda līmeņa aizsardzība un palīdzība tiek nodrošināta terorismā cietušajiem. Komisija ņem vērā informāciju, ko dalībvalstis sniedz saskaņā ar Lēmumu 2005/671/TI, un jebkādu citu atbilstīgu informāciju par pilnvaru īstenošanu saskaņā ar pretterorisma tiesību aktiem, kas saistīta ar šīs direktīvas transponēšanu un īstenošanu. Komisija uz šī novērtējuma pamata vajadzības gadījumā lemj par piemērotām turpmākām darbībām.

30. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

31. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm saskaņā ar Līgumiem.

Strasbūrā, 2017. gada 15. martā

Eiropas Parlamenta vārdā –

priekšsēdētājs

A. TAJANI

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

I. BORG
